

EDUSKUNNAN VASTAUS 88/2010 vp

Hallituksen esitys laiksi tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi tapaturmavakuutuslain muuttamisesta (HE 55/2010 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 11/2010 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan tapaturmavakuutuslain (608/1948) 12 §, sellaisena kuin se on laissa 1234/2005, *muutetaan* 35 ja 35 a §, 37 §:n 1 momentti ja 60 b §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 kohdan e alakohta, sellaisina kuin ne ovat, 35 § laeissa 1204/1996, 1358/2004, 1234/2005 ja 1359/2007, 35 a § laissa 1365/2004, 37 §:n 1 momentti laissa 723/2002 ja 60 b §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 kohdan e alakohta laissa 1359/2007, sekä

lisätään lakiin uusi 35 c—35 g § ja 60 b §:n 1 momentin 3 kohtaan, sellaisena kuin se on laissa 1359/2007, uusi f alakohta ja 60 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1367/2006 ja 1359/2007, uusi 8 ja 9 momentti seuraavasti:

35 §

Vakuutusyhtiöllä on oltava yhtiön hallituksen hyväksymät vakuutusmaksujen laskuperusteet (*maksuperusteet*), joista ilmenee, miten vakuutusmaksut määrätään. Maksuperusteita on sovellettava yhdenmukaisesti kaikkiin vakuutuksenottajiin. Maksuperusteissa on oltava yksiselitteiset vakuutusmaksujen laskentakaavat ja niistä on ilmentävä vakuutusmaksun määrittämisestä koskevat menettelytavat. Menettelytavoissa on määriteltävä myös, miten maksuperusteita sovelletaan vakuutuksenottajaa koskevien erityisten olosuhteiden tai olosuhteiden muutosten johdosta.

Maksuperusteita voidaan muuttaa kesken vakuutuskauden maksuperusteissa olevan teknisen virheen tai vakuutusyhtiöstä riippumattoman, maksutasoon olennaisesti vaikuttavan seikan vuoksi. Maksuperusteiden muutosta sovelletaan kaikkiin vakuutuksenottajiin kyseisen vakuutuskauden alusta alkaen.

Maksuperusteet on laadittava tämän lain mukaiselle pakolliselle vakuutukselle, 57 §:n 1 ja 4 momentin mukaiselle vapaaehtoiselle työajan vakuutukselle ja 57 §:n 2 ja 3 momentin mukaiselle vapaa-ajan vakuutukselle kullekin erikseen. Maksuperusteet on laadittava siten, että vakuutusmaksut ovat kohtuullisissa suh-

teessa vakuutuksista aiheutuvien, odotettavissa olevien kustannusten pääoma-arvoon. Vakuutusmaksun määrittämisessä on otettava huomioon vakuutettujen etujen turvaavuus ja tapaturma- ja ammattitautiriski.

Jos vakuutuksenottajan teettämän työn määrä on tapaturmariskin arvioinnin tilastollisen luotettavuuden kannalta riittävän suuri (*erikoismaksuperusteinen vakuutuksenottaja*), tulee vakuutuksenottajan vakuutuksista aiheutuneet korvaukset ottaa huomioon vakuutusmaksua määrättäessä. Muussa tapauksessa vakuutuksenottajan vakuutusmaksun tulee perustua vakuutusyhtiön soveltamaan riskiluokitukseen (*taulustomaksuperusteinen vakuutuksenottaja*). Jos usea vakuutuksenottaja kuuluu samaan taloudelliseen yhteenliittymään, yhteenliittymää voidaan maksuperusteissa määrättävällä tavalla käsitellä yhtenä vakuutuksenottajana.

Taulustomaksuperusteisen vakuutuksenottajan vakuutusmaksun määrittämisessä on myös otettava huomioon työnantajan dokumentoitu ennalta ehkäisevä työturvallisuustyö.

35 a §

Kun vakuutusyhtiö on saanut vakuutuksen myöntämistä koskevan tarjouspyynnön vakuutuksenottajalta, jonka ilmoittama palkkasumma on vähintään 150 000 euroa vuodessa, sillä on oikeus saada maksutta vakuutusyhtiöltä, jossa vakuutus on tai on ollut, kunkin tarjouspyynnön kohteena olevan pakollisen vakuutuksen palkka- ja vahinkotiedot. Nämä tiedot on oikeus saada viideltä viimeiseltä täydeltä sekä kuluvalta vakuutuskaudelta (*tilastohistoria*). Vakuutusyhtiön on toimitettava tilastohistoria viivytyksettä, kuitenkin viimeistään kahden viikon kuluttua siitä, kun tarjousta tekevä vakuutusyhtiö on sitä pyytänyt.

Kun vakuutuksenottaja siirtää vakuutuksensa toiseen vakuutusyhtiöön, vakuutusyhtiön, jossa vakuutus päättyy, on toimitettava tilastohistoriaan kuuluvat kunkin pakollisen vakuutuksen palkkatiedot viimeiseltä täydeltä ja kuluvalta vakuutuskaudelta vastaanottavalle vakuutusyhtiölle kahden viikon kuluessa vakuutuksen

32 §:n 1 momentissa tarkoitettusta viimeisestä irtisanomispäivästä.

Kun vakuutuksenottaja on siirtänyt vakuutuksensa toiseen vakuutusyhtiöön, vakuutuksen vastaanottavan vakuutusyhtiön on pyydettävä viipymättä aikaisemmilta vakuutusyhtiöiltä omien maksuperusteidensa mukaan erikoismaksuperusteisen vakuutuksenottajan siirtyneiden vakuutusten tilastohistoria. Vakuutusyhtiön on luovutettava tilastohistoria kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tilastohistoriaan kuuluvista tiedoista ja säädetään siitä, miten ja missä muodossa tiedot toimitetaan.

35 c §

Vakuutusmaksu on määrättävä vakuutuskauden alussa voimassa olevien maksuperusteiden mukaisesti. Vakuutusyhtiön on vakuutuskauden päätyttyä tarkistettava vakuutusmaksu soveltamalla kyseiselle vakuutuskaudelle vahvistettuja maksuperusteita sekä vakuutuksenottajaa koskevaa viimeisintä käytettävissä olevaa maksuperusteiden edellyttämää tietoa. Jos tarkistettu vakuutusmaksu poikkeaa jo peritystä vakuutusmaksusta, vakuutusyhtiön on perittävä tai palautettava vakuutuksenottajalle tämä erotus (*tasointuvakuutusmaksu*).

Tasointuvakuutusmaksu erääntyy maksettavaksi vakuutusyhtiön määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua vakuutuskauden päättymisestä, tai, jos vakuutus on päätynyt kesken vakuutuskauden, vakuutuksen päättymisestä, jollei 37 §:n 2 momentista muuta johdu. Erikoismaksuperusteisten vakuutuksenottajien tasointuvakuutusmaksun osalta tämä määräaika saa kuitenkin olla pidempi, jos siitä on vakuutuksenottajan kanssa sovittu, kuitenkin enintään neljä vuotta. Vakuutusyhtiö voi vakuutusehdoissa määritellä määrän, jota pienempiä tasointuvakuutusmaksuja ei peritä eikä palauteta.

35 d §

Vakuutusyhtiön on sovellettava maksuperusteitaan siten, että vakuutuksenottajan on mah-

dollista saada oikea ja riittävä kuva vakuutusmaksuunsa vaikuttavista tekijöistä. Erikoismaksuperusteisen vakuutuksenottajan on saatava riittävä tieto myös vakuutusmaksun pidemmän aikavälin kehityksestä.

35 e §

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on ylläpidettävä tapaturma- ja ammattitautiriskiä kuvaavaa riskiluokitusta, joka perustuu 64 §:n 2 momentissa tarkoitettun työtapaturma- ja ammattitautirekisterin toimialaa tai teetettyä työtä koskevaan tietoon. Vakuutusyhtiön on soveltamastaan riskiluokituksesta riippumatta järjestettävä tilastointinsa siten, että Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ylläpitämän riskiluokituksen edellyttämät tiedot ovat 64 §:n 3 momentin mukaisesti liiton käytettävissä.

35 f §

Finanssivalvonnan tulee julkaista vuosittain selvitys, josta ilmenee kunkin vakuutusyhtiön tämän lain mukaisen vakuutuksen toteutunut tulos vähintään viiden edeltävän kalenterivuoden jaksolta.

35 g §

Tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusmaksusta on käytettävä 1,75 prosenttia työsuojelun edistämiseen siten kuin työsuojelurahastolaissa (407/1979) säädetään. Vakuutusyhtiö suorittaa tämän määrän Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, joka tilittää sen työsuojelurahastolle siten kuin sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella säädetään.

37 §

Työnantaja on velvollinen antamaan vakuutusta tehtäessä sekä sen jälkeen vuosittain vakuutusyhtiölle vakuutusmaksun määräämistä ja vakuutuksen hoitoa varten välttämättömät tiedot toimialastaan, teettämänsä työn määrästä ja maksamistaan palkoista työn laadultaan, yrityksen omistussuhteista sekä 35 §:n 5 momentissa tarkoitettua työturvallisuustyöstä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia

säännöksiä tietojen sisällöstä sekä siitä, milloin ja missä muodossa tiedot on toimitettava.

60 b §

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on osallistuttava vuosittain tässä pykälässä tarkoitettujen kustannusten rahoitukseen vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa siten kuin 2—9 momentissa säädetään (*jakojärjestelmä*). Vakuutusmaksutulolla tarkoitetaan tässä pykälässä vakuutusyhtiön tulolaskelmaan sisältyvää tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksutuloa. Rahoitettavat kustannukset ovat:

3) vakuutusyhtiön kalenterivuonna maksamat:

e) 14 §:n 4 momentissa tarkoitettut kulut, jotka on korvattu d alakohdassa tarkoitettua ammattitautia epäiltäessä;

f) korvaukset suurvahingosta siten kuin 9 momentissa säädetään.

Edellä 1 momentin 3 kohdan f alakohdassa suurvahingolla tarkoitetaan ajallisesti ja paikallisesti rajoittunutta vahinkotapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, jonka seurauksena tämän lain mukaisia korvauksia maksetaan yhdelle tai useammalle työntekijälle yhteensä yli 75 000 000 euroa (*suurvahinkoraja*).

Suurvahingon korvaukset otetaan huomioon vain siltä osin kuin nämä korvaukset ylittävät suurvahinkorajan. Vakuutusyhtiön osuuden suurvahingosta muodostavat ne korvaukset, jotka vakuutusyhtiö maksaa sen jälkeen, kun kaikkien vakuutusyhtiöiden samasta suurvahingosta yhteensä maksamat korvaukset ovat ylittäneet suurvahinkorajan. Korvauksina ei kuitenkaan oteta huomioon 1 momentin 3 kohdan a—e alakohdassa tarkoitettuja korvauksia eikä vakuutusyhtiön 61 §:n 2 momentissa säädetyn takautumisoikeuden perusteella saamia korvauksia.

EV 88/2010 vp — HE 55/2010 vp

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta _____ 20____. Lakiä sovelletaan vakuutuskauteen, joka _____ f alakohta sekä 8 ja 9 momentti tulevat kuitenkin voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2010
